

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112216548
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112216548.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky: C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., I. H. XXXX/XX, proti odporcovi: I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. H. XXXX/XX, t.č. H., S. XX, v konaní o zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, o trovách konania, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 27P/243/2012 - 180 zo dňa 22.01.2015 takto jednohlasne

rozhodol:

Sudkyňa JUDr. J. J. nie je vylúčená z rozhodovania vo veci Okresného súdu Prešov vedenej pod sp. zn. 27P/243/2012.

Potvrďuje uznesenie.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke na účet jej právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 113,78 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 1824,37 eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa návrhom domáhala zvýšenia výživného zo strany odporcu zo sumy 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa mesačne na sumu 200 eur. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 28C/84/2010-87 zo dňa 14.02.2011 bolo zvýšené výživné zo strany odporcu na navrhovateľku na sumu 100 eur mesačne počnúc dňom 04.06.2012 do budúca, bolo vyčíslené dlžné výživné do 31.05.2013 vo výške 873,54 eur a v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý a trovy konania účastníkom neboli priznané.

Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/138/2013-160 zo dňa 19.11.2013 bol potvrdený rozsudok vo veci samej okrem výroku o trovách konania, ktorý bol zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rovnako aj uznesením č.k. 19Co/89/2014-173 zo dňa 09.09.2014 bolo zrušené ďalšie uznesenie Okresného súdu Prešov, ktorým bolo rozhodnuté dňa 06.03.2014 o trovách konania.

Súd prvého stupňa následne citujúc ust. § 142 ods. 3, § 149 ods. 1, § 150 O.s.p. skonštatoval, že predmetom konania bolo zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa. Keďže rozhodnutie súdu o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, súd priznal navrhovateľke plnú náhradu trov konania, aj keď vo veci mala iba čiastočný úspech. Odporca je otcom navrhovateľky, odmietol prispievať na výživu plnoletej navrhovateľke sústavne sa pripravujúcej na svoje budúce povolanie vyššou ako minimálnou sumou. Maril pojednávania, keď sa bezdôvodne neustanovoval na nariadené pojednávania, neúmerne predlžoval konanie a prispel k narastaniu trov konania.

Súdom prvého stupňa bolo konštatované, že odporca aj keď je nezamestnaný a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur, jeho životný štýl spočívajúci v nakupovaní značkového oblečenia, obuvi, bicykla za 153,10 eur nenasvedčujú tomu, že jeho jediným príjmom je minimálna dávka v hmotnej núdzi. Súd vzal do úvahy aj jeho aktivity smerujúce ku kúpe osobného motorového vozidla vo výške 10.574 eur. Ustálil, že výdavky odporcu značne prevyšujú jeho príjmy, je teda málo pravdepodobné, že jediným príjmom odporcu je dávka v hmotnej núdzi.

Navrhovateľka je študentkou, nemôže si sama zabezpečiť finančné prostriedky, je odkázaná výživou na svojich rodičov a jej výdavky uhrádza iba matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

Súd prvého stupňa ďalej skonštatoval, že aplikácia § 150 O.s.p. je možná iba vo výnimočných prípadoch. V prejednávanej veci však neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľke náhrada trov konania nemala byť priznaná.

Takto navrhovateľke bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v zmysle § 10 ods. 3 a § 13a vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Na trovách právneho zastúpenia bola súdom prvého stupňa priznaná odmena za tieto úkony:

-prevzatie a príprava zastúpenia dňa 01.10.2012.....	210,78 Eur
-pojednávanie dňa 23.10.2012.....	210,78 Eur
-vyjadrenie zo dňa 12.11.2012.....	210,78 Eur
-pojednávanie dňa 27.11.2012 bez prejednaní vecí vo výške 1.....	52,70 Eur
-pojednávanie dňa 22.01.2013 bez prejednaní vecí vo výške 1.....	52,70 Eur
-vyjadrenie zo dňa 15.03.2013.....	210,78 Eur
-pojednávanie dňa 19.03.2013 bez prejednaní vecí vo výške 1.....	52,70 Eur
-pojednávanie dňa 15.05.2013.....	210,78 Eur
-režijný paušál 4 x 7,63 Eur + 4 x 7,81 Eur.....	61,76 Eur

Odvolacie konanie:

-odvolanie zo dňa 19.06.2013.....	210,78 Eur
-vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23.07.2013.....	210,78 Eur
-odvolanie proti uzneseniu zo dňa 21.03.2014.....	105,39 Eur
-režijný paušál 2 x 7,81 Eur + 1 x 8,04 Eur.....	23,66 Eur

Trovy právneho zastúpenia sú tak spolu vo výške 1.824,37 Eur.

Súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia za pojednávanie dňa 13.3.2013 bez prejednaní vecí, nakoľko v daný deň bolo na žiadosť navrhovateľky pojednávanie zrušené a bolo nariadené na deň 19.3.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľke vznikli trovy konania vo výške 1.842,37 Eur, na ktorých úhradu súd zaviazal odporcu, pričom podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je tento povinný zaplatiť ich na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

Proti uvedenému uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca. Odvolanie podal z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p. Uviedol, že v predmetnej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov úspešnému účastníkovi v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. Poukázal na to, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 eur. Ostatné skutočnosti ohľadom výdavkov neboli dostatočne preukázané, rovnako nebola preukázaná kúpa motorového vozidla za 10.574 eur, ani kúpa značkového oblečenia. Odporca ako nezamestnaný okrem dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k nej nemá iné príjmy. Je preto nútený bývať u priateľky I. E., nakoľko nie je schopný sám platiť inkaso za rodinný dom na S. XX v H.. Navrhovateľka býva v dvojizbovom byte spolu so svojou matkou a mladšou sestrou. Poukázal na to, že je treba prihliadnúť na morálne, rodinné pomery. Plní si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Rozhodnutie o trovách konania považuje za rozhodnutie v rozpore s dobrými mravmi.

Ohľadom jeho neúčasti na pojednávaniach uviedol, že je psychiatrickým pacientom a na pojednávania sa nemohol dostaviť z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Navrhol vypočuť svoju priateľku I. E., k čomu nedošlo. Uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania mal súd prihliadať aj na aspekty morálne, sociálne a majetkové u všetkých účastníkov konania. poukázal v tejto súvislosti na § 1, § 142 a § 150 O.s.p. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, prípadne zmeniť tak, že účastníkom konania sa náhrada trov nepriznáva.

K odvolaniu predložil fotokópiu rozhodnutia Centra právnej pomoci zo dňa 26.01.2015, podľa ktorého mu bola určená advokátka JUDr. R. J., potvrdenie o poberaní dávok v hmotnej núdzi za rok 2014 a rozhodnutie o znížení pomoci v hmotnej núdzi na sumu 117,40 eur od 01.07.2014.

Odporca do zápisnice zapísanej na Okresnom súde Prešov dňa 06.02.2015 vzniesol námietku zaujatosti sudkyne JUDr. J. J. z dôvodu, že sa dozvedel, že jej manžel je príslušníkom UZVJS a spolupracovníkom jeho bývalej manželky, s ktorou chodieval i spolu na obedy. O uvedenom sa dozvedel 02.02.2015 a preto v tom vidí zaujatosť JUDr. J. a prepojenie jeho bývalej manželky a ovplyvňovanie sporov.

K odvolaniu odporcu sa vyjadrila navrhovateľka tak, že napadnuté uznesenie pokladá za správne čo do zistenia skutkového stavu, ako aj právneho posúdenia veci. Je študentkou na vysokej škole a keďže nemá dostatočné vzdelanie a skúsenosti, pri uplatňovaní nároku sa nechala zastúpiť advokátom. Ako študentka štúdiá na vysokej škole sa pripravuje na svoje budúce povolanie, nepracuje, a to aj vzhľadom na jej študijný rozvrh. Nie je schopná finančne znášať trovy konania, ktoré odporca spôsobil. Ak by si otec riadne plnil svoje rodičovské povinnosti ku nej, nemusela by podávať tento návrh na zvýšenie výživného. Vzťahy medzi odporcom a ňou sú narušené z dôvodu jeho správania sa k nej a k jej matke. Na pojednávaniach sa odporca nezúčastňoval z dôvodu vyhnutia sa stretnutia s ňou. S odporcom sa nestretáva, lebo nejaví o ňu záujem a bojí sa ho. Poukázala, že z uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 19Co/138/2013-160 zo dňa 19.11.2013 vyplýva, že odporca disponuje hotovosťou v sume 63.000 eur. V roku 2014 bol odporca na pobyte v T. kúpeľoch, o čom predložila doklad, čo značí, že disponuje finančnou hotovosťou a jeho tvrdenia o zlých majetkových pomeroch sú účelové v snahe vyhnúť sa znášaniu trov konania. Poukázala na to, že v dedičskom konaní po svojej matke I. U. sa nechal zastúpiť advokátkou a za právne služby musel zaplatiť, teda musí mať aj iný príjem ako uvádza.

Navrhla preto napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať jej trovy odvolacieho konania vo výške 113,78 eur (odvolanie proti uzneseniu v sume 105,39 eur + paušál v sume 8,39 eur).

Ako prílohu predložila kópiu listu od T. kúpeľov, a.s. adresovaného odporcovi ako poďakovanie za návštevu T. kúpeľoch v roku 2014.

K vyjadreniu navrhovateľky k odvolaniu zaujal svoje stanovisko odporca tak, že o stretnutie s navrhovateľkou má záujem, ale kvôli zlým vzťahom s bývalou manželkou a matkou navrhovateľky je styk nemožný. Je mu bránené v styku s navrhovateľkou, čo samo osebe je skutočnosťou odôvodňujúcou aplikáciu ust. § 150 O.s.p. K neúčasti na pojednávaniach uviedol, že predvolania boli doručované len jeho právnej zástupkyňi, a ona mu termíny neoznámila. Sumou 63.000 eur nedisponuje. Aj keď v roku 2009 za trvania manželstva vybral z účtu vyššiu hotovosť, túto následne odovzdal matke navrhovateľky a jeho bývalej manželke E. U.. Pobyť k T. kúpeľoch hradila jeho priateľka I. E.. V dedičskej veci po nebohej matke I. U. ho zastupovala JUDr. R. J. iba na jednom pojednávaní a to bezplatne. Čo sa týka nehnuteľnosti, ktoré nadobudol v dedičskom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26D/1411/2010, išlo o nehnuteľnosť v k.ú. P., zapísané na LV č. XXX, tieto pozemky, resp. spoluvlastnícky podiel na nich previedol na svoju priateľku I. E. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 14.05.2015 pod V375/2015 za dohodnutú kúpnu cenu 20 eur, nakoľko nikto ich od neho nechcel kúpiť.

Ako prílohu vyjadrenia doručil fotokópiu listu vlastníctva č. XXX a príjmový pokladničný doklad č. 971141 zo dňa 09.08.2014, podľa ktorého I. E. uhradila T. kúpeľom, a.s. sumu 16 eur za 16 x daň z ubytovania po 1 eur a 1 x pobyt vo výške 800 eur.

K námietke zaujatosti vyslovenej odporcom sa vyjadrila JUDr. J. J. tak, že matku navrhovateľky C. U., pani E. U. osobne nepozná, ani ako kolegyňu jej manžela, nikdy s ňou nebola v osobnom, ani v žiadnom

inom kontakte. Konanie vo veci samej je okrem trov konania právoplatne ukončené. V predmetnej veci sa necíti byť zaujatá.

Krajský súd skôr, ako pristúpil k prejednaníu odvolania, sa zaoberal námietkou zaujatosti vznesenou odporcom v predmetnom konaní vo vzťahu k JUDr. J. J., sudkyňi, prejednávajúcej predmetnú vec.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.).

Účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejsť a rozhodnúť (§ 15a ods. 1 O.s.p.).

Podľa čl. 155 ods. 1 Ústavy SR, ako aj § 2, 3, 4 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákonný a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Rozhoduje nestranné, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Sudca je pri výkone svojej funkcie viazaný len Ústavou SR, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou, zákonom, právnym názorom Ústavného súdu, ako aj právnym názorom vysloveným v rozhodnutí súdu vyššieho stupňa.

V zmysle čl. 48 ods. 1 Ústavy SR nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len vtedy, ak so zreteľom na ich pomer k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom, možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Účelom vyššie citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania vzhľadom na pomer sudcu k veci. Pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je významná existencia určitého vzťahu sudcu k účastníkom konania, či k ich zástupcom, prípadne vzťah sudcu k veci, na ktorej by mal vlastný záujem. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňať svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Preto možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Pre uplatnenie inštitútu zaujatosti podľa § 14 a nasl. O.s.p. treba, aby boli splnené dva predpoklady. Prvým je existencia a poznanie určitej objektívnej skutočnosti (napr. príbuzenský, blízky, priateľský alebo nepriateľský vzťah), druhým je existencia určitej subjektívnej skutočnosti (napr. kolegiálny vzťah môže ovplyvniť rozhodovanie), čo je výsledkom posúdenia. Tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa aj taký ako objektívne javiť v očiach ktorejkoľvek zo strán sporu.

Odporca neosvedčil žiaden právne významný dôvod, v dôsledku ktorého by mohli vzniknúť pochybnosti o nezaujatosti veci prejednávajúcej sudkyne JUDr. J. J.. Aj keď odporca tvrdil, že manžel sudkyne JUDr. J. je kolegom jeho bývalej manželky, matky navrhovateľky, k čomu sudkyňa sa vyjadrila tak, že pani E. U. osobne nepozná a to ani ako kolegyňu jej manžela, nebola s ňou v žiadnom kontakte, necíti sa preto zaujatá, odvolací súd ustálil, že nie sú splnené podmienky pre vylúčenie menovanej sudkyne z rozhodovania a prejednávania predmetnej veci.

V dôsledku uvedeného Krajský súd v Prešove rozhodol tak, že sudkyňa JUDr. J. J. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. zistil, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci bolo predmetom konania zvýšenie výživného zo strany otca - odporcu na plnoletú navrhovateľku. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza súd zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásady úspechu) alebo zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá sa zisťuje tak u navrhovateľa, ako aj u odporcu. Táto miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej. Čím viac súd vyhovie žalobnému petitu, tým je väčšia miera úspechu u navrhovateľa; naopak, čím je väčší rozsah, v ktorom súd žalobu zamietol, tým je väčšia miera úspechu u odporcu.

Ust. § 142 ods. 3 O.s.p. umožňuje súdu priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi aj napriek tomu, že mal vo veci len čiastočný úspech. Jedným z takýchto prípadov je situácia, že súd prizná plnú náhradu trov konania účastníkovi aj napriek tomu, že mal vo veci len čiastočný úspech, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo okrem iného aj od úvahy súdu. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy iba pri rozhodnutiach, ktoré zaväzujú na plnenia a z nich iba pri tých, ktorými sa rozhoduje o výške plnenia. Súčasne musí byť splnená aj podmienka, ktorou je závislosť vyčíslenia plnenia od úvahy súdu.

Odvolačný súd aj v prejednávanej veci ustálil, že súd prvého stupňa správne o trovách konania rozhodol aplikujúc ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

V celom rozsahu odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, na ktoré v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

Len na zvýraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa a k odvolacím dôvodom uvádza, že aplikácia ust. § 150 O.s.p. tak, ako ju navrhoval realizovať odporca v predmetnom konaní, nie je dôvodná. Majetkové pomery odporcu, ktorý tvrdil, že je poberateľom dávky v zmotnej núdzi, vo výške 62,50 eur je podľa rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prešove zo dňa 05.08.2014 nepresné, nakoľko uvedeným rozhodnutím odporcovi bola znížená pomoc v hmotnej núdzi na sumu 117,40 eur od 01.07.2014. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že odporca je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom rodinného domu, zdedil v dedičskom konaní nehnuteľnosti, ktoré previedol za nízku cenu tretej osobe. Z rozsudku vo veci samej vyplýva, že odporca mal predať osobné motorové vozidlo za sumu vo výške 13.000 eur, rovnako mu v roku 2011 bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 220,50 eur. Tiež odvolací súd neuveril tvrdeniu odporcu, že pobyt v T. kúpeľoch v roku 2014 uhradila zaňho jeho priateľka I. E.. Z príjmového pokladničného dokladu č. 97141 zo dňa 09.08.2014 vyplýva, že I. E. uhradila 16 x daň z ubytovania po 1 eur za pobyt od 09.08. do 17.08.2014 a uhradila pobyt 1 x samoplatca vo výške 800 eur. Z uvedeného dokladu vyplýva, že bola zaplatená daň z ubytovania za 16 dní, pritom pobyt ako samoplatca bol uhradený pre 1 osobu. Za obdobie od 09.08. do 17.08. mala byť hradená daň z ubytovania pre 1 osobu za 8 dní, teda pre 2 osoby za 16 dní. Podľa uvedeného príjmového dokladu však bol pobyt uhradený ako samoplatca iba 1 x. Z uvedeného príjmového dokladu sa dá skôr usúdiť, že I. E. uhradila za dve osoby iba daň z ubytovania, ale pobyt uhradila iba za 1 osobu. Vychádza preto otázka, kto uhradil pobyt ďalšej osobe. Z uvedeného príjmového dokladu teda nie je možné jednoznačne ustáliť pravdivosť tvrdenia odporcu, že pobyt v T. kúpeľoch za neho uhradila I. E.. Uvedenému záveru nasvedčuje aj ďakovný list od T. kúpeľov, a.s. zo dňa 07.01.2015 adresovaný odporcovi, ktorým mu T. kúpele poďakovali za návštevu v roku 2014 a poskytli ako darček poukážku v hodnote 20 eur na ďalší pobyt v roku 2015.

K ďalším odvolacím námietkam týkajúcim sa potreby prihliadnuť na aspekty morálne, sociálne a majetkové so záverom aplikácie ust. § 150 O.s.p. odvolací súd uvádza, že v predmetnom konaní navrhovateľka ako dcéra odporcu, podala návrh na zvýšenie výživného zo strany odporcu - jej otca z dôvodu neuhrádzania zvýšeného výživného zo strany otca dobrovoľne. Ak teda odporca poukazuje na morálny aspekt, tento nie je možné vyhodnotiť v jeho prospech pri otázke náhrady trov konania. Práve odporca, ako otec navrhovateľky mohol dobrovoľne pristúpiť k plateniu vyššieho výživného na navrhovateľku, kedy by nebol dôvod, aby súd o tom rozhodoval. Ani sociálne a majetkové aspekty na strane odporcu nie sú dôvodom na nepriznanie trov konania navrhovateľke. Navrhovateľka je študentkou denného štúdia vysokej školy, nemajetná, bez možnosti príjmu. Naopak, odporca vzhľadom na obsah celého spisu nie je osobou, ktorého pomery tak sociálne ako aj majetkové, mali by byť dôvodom na aplikáciu ust. § 150 ods. 1 O.s.p. v predmetnom konaní. Z obsahu spisu sa dá usúdiť, že odporca o svojich majetkových pomeroch netvrdí objektívne skutočnosti, jeho životný štýl nezodpovedá ním tvrdeným príjmom.

K dôvodom neúčasti odporcu na pojednávaniach odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu vyplýva, že zdravotný stav odporcu bol hodnotený lekárom a tento sa jednoznačne vyjadril, že jeho zdravotný stav umožňuje odporcovi zúčastňovať sa pojednávaniach. Ak teda odporca sa na pojednávaniach nezúčastňoval z dôvodu, že si nepreberal súdne zásielky, ktorými bol predvolávaný na pojednávania, alebo sa ospravedlňoval z dôvodu zlého zdravotného stavu, čo bolo vyvrátené správami lekárov (správy zo dňa 20.02.2013 a 26.03.2013, čl. 89 a čl. 96a spisu) možno vyhodnotiť, že záver súdu prvého stupňa o predĺžovaní sporu neúčastou odporcu na pojednávaniach, čím zavinil aj vznik vyšších trov konania, je správny.

Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vo výroku vecne správne postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil s tým, že v celom rozsahu poukazuje na správne dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v celom rozsahu odkazuje.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešná navrhovateľka má nárok na náhradu trov odvolacieho konania a to vo výške trov právneho zastúpenia v tomto konaní, celkom v sume 113,78 eur, ktoré súd uložil odporcovi povinnosť nahradiť ich na účet právneho zástupcu navrhovateľky do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Trovy odvolacieho konania boli priznané v zmysle § 10 ods. 3 a § 13a ods. 2 písm. d/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. Na trovách právneho zastúpenia navrhovateľke bola priznaná odmena za vyjadrenie k odvolaniu odporcu vo výške 105,39 eur, čo je 1 zo sumy 210,78 eur + 1 x paušál vo výške 8,39 eur za úkon realizovaný v roku 2015.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.